

Študijná cesta - Štrasburg

24. 10. - 27. 10. 2017

V prvom rade by som sa chcela veľmi pekne poďakovať za možnosť ísť na túto študijnú cestu. Francúzsko, ako krajina ma od malička fascinovala a preto som si to nesmierne užila. Samotná cesta autobusom bola celkom pohodlná a keďže som väčšinu prespala, ubehla celkom rýchlo. Mali sme aj pár kultúrnych vstupov od pána Kálmana Petöcza, predstaviteľa Helsinského výboru pre ľudské práva na Slovensku. Keď sme dorazili do Štrasburgu, boli sme rozdelení do troch hotelov a chvalabohu sme dostali najlepší z tých troch a boli sme všetci Lučenčania pokope. Trvalo trochu dlhšie, kým sme sa ubytovali, pretože náš hotel mal dve budovy oproti sebe cez cestu a museli sa ísť spýtať do obidvoch, že kde vlastne budeme ubytovaní. Spolu s nami boli v hoteli aj študenti a učitelia z Levíc, s ktorými sme sa neskôr aj skamarátili. Keď sme povybavovali všetky veci na recepcii, rýchlo sme unavení zaľahli do postelí... Po pomerne krátkej noci nás čakala návšteva budovy Európskeho parlamentu. Cez kontrolu sme chvalabohu prešli bez komplikácií. Ako prvú sme absolvovali prednášku ohľadom práce a funkcie parlamentu, ktorá sa mi nesmierne páčila, pretože nám bola podaná vtipnou a zaujímavou formou. Ďalej sme sa presunuli do sály plenárneho zasadnutia, ktorá bola naozaj krásna a práve prebiehalo rokovanie - debata na tému sexuálneho zneužívania žien. Nastal čas obeda a tak sme sa presunuli do reštaurácie v budove, kde jedlo bolo celkom chutné. Poobedňajšou témou bolo stretnutie a beseda s našimi europoslancami. Časovo to bolo zrýchlené, aby sme stihli každého a tak sme na jedného mali 15 minút, čo je pomerne krátka doba na besedu. Našťastie som mala šancu sa opýtať na veci, ktoré ma zaujímali a europoslanci mi veľmi stručne ale zato výstižne odpovedali. Taktiež nám bol umožnený vstup do novootvoreného Parlamentária, čo je interaktívna miestnosť určená na vzdelávanie študentov a je čerstvo otvorená, takže sme tam boli medzi prvými návštevníkmi - študentmi. Po ukončení návštevy sme mali vlastné voľno a vlastnou cestou sme sa mali dostať na dohodnuté miesto, z ktorého sme odchádzali naspäť do hotelov. Samozrejme Lučenčania sa vynasli a pomocou mobilných telefónov s dostali na miesto ešte v predstihu a stihli sme si pozrieť krásy večerného Štrasburgu. Na ďalší deň ráno sme mali prehliadku mesta, návštevu katedrály a plavbu loďou. V malých kamenných obchodíkoch sme nakúpili suveníry a vybrali sme sa zase každý vlastnou cestou ku Rade Európy. Lučenčania sme opäť nesklamali a na miesto sme dorazili ešte s časovou rezervou, zatiaľ čo na pána vedúceho celého výletu sme čakali ďalšiu polhodinu. Keď sme sa usadili v zasadacej miestnosti, mali sme menšiu prednášku s pani Hanusovou, ktorá nebola veľmi záživná, ale aspoň sme sa naučili ako to tam funguje. Následne sme nemali stretnutie s právnikom ako bolo na pláne, ale namiesto neho prišla pani, ktorá robí na Európskom súde pre ľudské práva v Štrasburgu. Po týchto stretnutiach sme mali možnosť ísť si pozrieť rokovací sálu, ktorá bola tak isto nádherná, aj keď o trochu menšia ako tá v parlamente. Po budove nás previedla veľmi milá pani, ktorá rozprávala v angličtine. Nakoniec sme mali také menšie voľno v nákupnom centre a potom sme sa vydali na cestu domov. Ešte predtým sme sa navečerali kde inde ako v MacDonalde... Noc sme ju celú prespali a ráno sme sa zobudili už v Bratislave. Na vlak sme nečakali dlho, avšak už nebolo možné, aby sme sedeli spolu a tak sme museli sedieť rozdelený do skupiniek. Mne osobne to nevadilo, lebo aj tak som celú cestu prespala a zobudila sa tesne pred Lučencom. Na stanici ma čakala mamina a po nočnej ceste som si išla domov oddýchnuť a načerpať nové sily. Celú študijnú cestu hodnotím veľmi pozitívne a som veľmi vďačná, že

mi bolo umožnené zúčastniť sa jej. Ďakujem, je to pre mňa zaväzujúce. Chcem sa ešte viac vzdelávať a pracovať na sebe, aby som mala aj v budúcnosti podobné šance a príležitosti...

Dominika Belková